

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות

לכ א מיי פ"א מה"ל
 שלוחן הלכה ד סג
 עשין פכ טושי"ע ח"מ סי'
 קפב סעיף י'
 ב מ ב מיי שם טושי"ע שם
 סעיף יא'
 ב ג ד מיי שם הלכה ג
 ופ"ג מה"ל מוכרה
 הלכה ח ט סג הלחן קע
 טושי"ע ח"מ סי' קפב
 סעיף ג וסי' רכז סעיף טו
 ל [ג]:
 מב ה מיי פ"ד מה"ל
 תרומות הלכה ז סג
 עשין קלג:
 בג ו מיי פ"ג שם הלכה
 ז'
 ב ד ח מיי פ"ג מה"ל
 מוכרה הלכה י יא
 ופ"ג מה"ל מלוו וזה ה'
 יא סג עשין נד טושי"ע
 ח"מ סי' קד סעיף ג
 וטושי"ע ח"מ סי' קט סעיף
 ג:

תוספות ר"ד

פשיטא א"ל לא ולא לב'
 קפידא הוי דהא אמר ליה
 ולא לב' פ"י ואפי' אתמל
 וכן לי כורא וכן ליה
 ליתכא מכרו קיים הכא
 בטל דגלי דעתיה דלא
 ניהא ליה באפושי שטרא.
 אמר סתמא מאי בגון
 שאמר לא ולא פ"י ולא
 לב' מי הוי גילוי דעתא
 אי לא. ר"ה אמר לא ולא
 לב' ר"ה אמר לא ואפילו
 לב' ואפילו לק' פ"י אע"ג
 דאמר לא אורחא יאירשי
 לאישתעי הכי ולא הוי
 קפידא דאי הוי קפידא הוה
 א"ל לא לב'. איקלע ר"ג
 לסורא עאל ר"ה ורבה בר
 רב הונא לגביה א"ל כהאי
 גורנא מאי א"ל לא ואפילו
 לב' ואפילו לק' א"ל אע"ג
 דטעה. פ"י בגון שנתאנה
 א"ל לא א"ל הוה מר הוא
 דאמר אין אונאה לקרקעות
 ה"מ היכא דטעה הוא פ"י
 בעה"ב אבל טעה שליח
 אמר ליה לתקוני שדרתיך
 ולא לעותי וכן ה"ל
 עיין לקמן בסמוך (והנחת
 תשלומין) [אונאת שליח]
 בכמה הוי: בתנין שם
 הדיינים שפחתו שתות או
 הותירו שתות מוכן בטל
 רשבי"ג אומר אי"כ מה כח
 ב"ד יפה אבל אם עשו
 אגרת בקורת אפי' מכרו
 שוה ק' בר' או שוה ר'
 בק' מוכן קיים. פ"י אגרת
 שמכרו בהכרה ולשון
 בקורת שמבקרין אותה בני
 אדם ע"י ההכרה אפילו
 מכרו ק' בר' וכו'. פ"י
 ואפילו למ"ד אין אונאה
 לקרקעות אבל בטול מקח
 יש להן שהיא יותר
 משתות הכא משום דהוי
 מעשה ב"ד אלים טפי
 ופ"י והיכא דלא עשו
 א"כ טעו בשחית מוכן
 בטל ואע"ג דאמרין אין
 אונאה לקרקעות ושחית
 הוי מחילה לגבייהו ה"מ
 כב"ה אבל בב"ד כיון
 דטעו איגלאי מילתא
 שאין זה מעשה ב"ד
 וגריעה מבי"ה והלכך בין
 היתומים אם פתחו שתות
 בין הלקוחות אם הותירו
 שתות מוכן בטל והכלין
 לחזור בהם (והריב הוכיח
 לקמן על מירת והל'
 שליח כאלמנה שלקוחות
 א"י לחזור והואל ומדעת
 קני אבל ודאי אם
 שמו הנכסים למלוה או

אמר לאחד סתמא מאי אמר רב הונא לאחד ולא לשנים. תימה
 הא לעיל לא איפשיט בעיין אי חיישין לאפושי דשטרי
 והיכי פשיט ליה רב הונא ורב חסדא ומפרש ר"מ דהאי קפידא
 לאפושי שטרי דלעיל לאו משום זילת נכסים אלא משום שיטרכך
 לחזור לכל שטר אחר חתימת עדים
 וקניין והכא מייירי בשכזר חתמו
 העדים על שני שטרות דליכא קפידא
 לאפושי שטרי אלא אפושי בעלי דינין
 שטרות לו להזיק היום ולמחר לצא
 עמהם לדין ורבי מוקי לה סוגיא
 בשטר אחד דליכא קפידא דשטר אלא
 קפידא דבעלי דינין וזהוהיא הוי
 פלוגתא והכי פירושא אמר לאחד ולא
 לשנים קפידא שלא ימכרו לשנים ואפי'
 בשטר אחד אמר לאחד סתמא מאי
 כלומר מיהו שמוכרו לשנים אפילו
 בשטר אחד אבל דלעיל מייירי בעני
 שטרות ורבינו חננאל גריס אמר לאחד
 קפידא דמשמע פשיטא צלל שנים
 אמר סתמא מאי והך בעיא דמני
 א"ל לא ניהא לי דליפשו שטרי עלואי
 כחז רב אלפס לא איפשיטא צהדיא
 וסוגיין דמעביר על דבריו הוי וכן
 כחז רבינו חננאל ורב האי גאון כחז
 צספר המקח בשטר [ששין דמוסיף
 על דבריו הוי מדאמרין פשיטא אמר
 לאחד קפידא סתמא מאי ואסיקנא
 לאחד ואפי' לשנים ואפי' למאה אלמא
 הלכתא כמאן דאמר מוסיף על דבריו
 הוי כי הוא פירש האי פשיטא על
 דרך מאי הוי עלה: **אמר** לו
אע"ג דטעה שליח. פירוש הואיל
 וסבירא לך דליכא ללא פירש דבריו
 הטיל דעתו על השליח לנשות כרצונו
 דהכי אמרת לעיל לאחד ואפי' למאה
 הכי נמי לימא דלף צטעותו נתרצה
 ללכת אחר דעתו וקאמר ליה טעה
 שליח לא קאמינא דצטעותו לא מסיק
 אדעתיה להטיל עליו: **הבי** גרסי'
בבא הספרים והא מר הוא דאמר
אין אונאה לקרקעות. פ"י רבי אפילו
 גבי שליח דשמעין ליה צהמקבל (צ"מ
 דף קח. וס) דאמרני נהרדעי משמיה
 דרב נחמן אין אונאה לקרקעות אפי'
 זצין צמאמיס ושויא מאה ולא מני
 למימר לתקוני שדרתיך ולא לעותי
 והוא כמו שליח של מוכר ומשני הני
 מילי היכא דטעה צעל הבית פ"י
 דהואל חשיבנא ליה כצעל הבית
 דאע"ג דלכופף מיקניא ליה למכרן
 מניה תחלה כשקנה לזוך עזמו קנה
 והואל וכן לא שייך התם לתקוני
 שדרתיך אבל שליח גמור שבתחלה צמורת שליחות קנה ולא לזוך עזמו
 הבית מודתן האומר לשלוחו לא ותרוס דהתם צעל הבית גמור הוא וזה הס ענמס רב חסדא ורבה בר רב הונא יודעין כן מדלא פרקי ליה אלא
 מנמכרן דמני לשליח וי"ל דהכי קאמר להו ונמא תימרא דשאי לן צין שליח לצעל הבית דמדפרכיתו לי ממכרן משום דחשיביתו ליה כשליח
 אלמא סליקא אדעתייכו שאני משוה שליח לצעל הבית גמור וזה אי אפשר להשוות כדמוכח מתני' דהאומר לשלוחו לא ותרוס מ"ר.
 ולפי' הקונטרס קשה חדא שהוא מגיה הספרים וגריס והא אמר מר ועוד דהוה ליה למימר והא תנן הואיל ופריך דהאומר לשלוחו לא ותרוס מ"ר.
 (צ"מ דף לו.) ועוד צמאי הו טעו רב חסדא ורבה דלא מפלגי צין שליח לצעל הבית הלא כל עיקר שאילתם שאלו בתחלה אע"ג דטעה
 שליח לא תמהו אלא צשליח משום דליכא למימר לתקוני שדרתיך: **פ"ה** עשרה או הוסיף עשרה בו'. לא דמי לתרוס מן היפות דאמר'
 צאלו מליאות (צ"מ דף קכ. וס) דאין תרומתו תרומה אי לא אמר ליה כלך אלל יפות דהכא ליכא למימר להכי אמדתין דלקמן אבל
 יפות ורעות הוי כמו טעות. צפרק ד' דמסקת תרומות (מ"ג) תנן שיעור תרומה עין יפה אחד מארבעים צית שמאי אומרם משלשים
 והצינונית מחמשים והרעה מששים ומפיק טעמייהו צגמרא צירושלמי דגריקין התם כתיב זאת התרומה אשר תרימו ששית האליפה מחומר
 החטים וששיתם האליפה מחומר השעורים יכול יתרוס צחטים אחד מששים וצשעורים אחד משלשים פירוש ששית האליפה הוא חצי סאה
 דליפה ג' סאין וששית האליפה מחומר היינו אחד מששים דכור שלשים סאה והיינו צחטין אחד מששים וצשעורים אחד מל' דגבי שעורים
 כתיב וששיתם משמע שתי ששיות של איפה דהיינו סאה וכל תרומות שיהו כל תרומות שוות משולל אמר תן
 ששית על וששיתם ונמלא תורס אי' מארבעים פ"י שלם ששיות דהיינו סאה וחצי משני חומרין דכתיב צחטין וצשעורין והיינו אחד מארבעים
 צינונית מנין אמר רבי לוי כתיב וממחצית צני ישראל אחד אחוז מן החמשים כ"מ שאתה אחוז ממקום אחר הרי הוא כזה מה זה אחד
 מחמשים אף מה שתלחוז ממקום אחר אחד מחמשים והרעה מששים דכתיב ששית האליפה מחומר החטים פירוש קרא כפשיטה צ"ש אומרם
 משלשים וששיתם האליפה מחומר השעורים וכל הך קראי אסקמתא צעלמא דשמואל הוא גופיה דאמר חטה אחת פוטרת את הכרי. מ"ר:

שהקטנים צעלע. היא קטנית צפרוטא לפי חשבון פרוטות צסלע
 דמשום דצין טפי לא מוזלי גביה כדמסיים ואזיל צאתרא דמזבני
 צכני: **ג** נמא נמא צפרוטא. אס אתה חפך יותר שלח עוד וקח ואס
 רישא חלוק רע ממש קאמר שאינה שזה אלא שלם ודכוותה גבי
 קטנית דא"ל הבא לי צסלע פולין
 והציא לו צחצי סלע כשהו חצי סלע
 וצחצי סלע אחר הציא לו מין אחר
 אמאי מעל צעל הבית לימא ליה לשוה
 סלע הייתי צריך פולין: **צשומא**.
 צאומד: של כולן מכרן קיים. והא
 הכא דלוצוני צארבע מאה שדרה
 ומכרה לראשון צמנה דהיינו זצין לי
 כורא חצין ליה ליתכא: **צקטני**. לא
 היו שדות הללו יחד ואין ראוי לחדם
 אחד דמעיקרא אדעתא דהכי נעשית
 שליח: **פשיטא** אמר. לשלוחו מכור
 לי צית כור משדומי לאחד ולא לשנים:
האמר לאחד ולא לשנים. ואפילו אס
 ממלא לומר זצין לי כורא חצין ליה
 ליתכא מכרו קיים הכא צטל דגלי
 דעתיה דקפיד צאפושי שטרי: **אמר**
לאחד סתמא. ולא פירש ולא לשנים
 מי הוי גלוי דעתא או לא: **לאחד**
ואפי' לשנים. דלא אורחיייהו דלישני
 דקפדי והאי נמי לא קפיד אלא אורחא
 לאישתעווי הכי ואי הוה קפיד הוה
 מפרש ליה ולא לשנים: **ואע"ג דטעה**
שליח. ומכר צול ניימא נמי דמקחו
 קיים: **והאמר מר אין אונאה**
לקרקעות גריקין. ומשנה היא צצפרק
 הזהב: **תורס דעטא צעל הבית**.
 כפי מה שהוא מכר צו אס עין יפה
 אחד מארבעים ואס עין רעה אחד
 מארבעים: **פיהת פורה**. שטרס אחד
 מארבעים: **טרומתו טרומה**. דאמר
 ליה צהכי אמדתין: **הוסוף עשרה**.
 אחד מששים: **ואילו גבי צעל הבית**
פניה כו'. והכא תניא פיהת עשרה
 תרומותו טרומה אכל טפי לא: **פ"ש**
היסה כסופתה כו'. ואי אפושי שטרי
 קפידא היא נהי נמי דימויין לא גלו
 דעתיייהו אן מיהא דיד יתומין צענין
 למיהוי אית לן למימר מכרן צטל:
בתני' אגרא צקורת. הכרה.
 ולשון צקורת שצבקרין אותה
 צני אדם ע"י הכרה: **גב' שליח**
כמאן. שליח דטעה כמאן דיינין
 ליה כאלמנה דיינין ליה צצטעות
 כל דהו צטל כמתנ"י שוה מנה
 ודינר צמנה לומר כל תרומות שיהו
 כדיינין הוא ועד דטעה צשמות:
 לא

א) צ"מ נ"ג ע"י סוף דף
 קח. [קדושין מצ: תמורה
 ס.א.] ב) [קדושין מצ:
 ופ"ג.] א) תרומות פ"ד מ"ד
 קדושין מא. צבורות סא.
 לקמן ק. ד) [קדושין מצ.א.
 ס.] ג) ימות סו: ז) גיעין
 ג.א.] ו) [צ"ל אחר ד"ה
 צשומא.] ז) [צ"מ ט.ו.
 ח] ע"י תרומות פ"ד מ"ג.
 ט) [ועל צמ.א.] י) [צ"ל
 לה].

מוסף רש"י

תורס כדעת בעל הבית.
 לפי מה שהוא מכר
 צעל הבית אס עיני יפה
 או עיני רעה. עין יפה
 אחד מארבעים, עין רעה
 אחד מששים, שהתורה
 לא נאמר בה שיעור
 מפורש אלא לאצט"ל דגיק,
 ואפילו כל שהוא [קדושין
 ס.א.] פיהת עשרה.
 אחד מארבעים עין יפה
 (שם וצבורות ס.א.) או
 הוסיף עשרה. שטרס
 אחד מששים [בצבורות ס.ס].
 תרומתו טרומה. דאמר
 ליה צהכי אמדתין [קדושין
 ס.א.] שום הדיינין.
 צמנו נכסי ליה למלוה
 שלם צפני ליה או שלם
 מדעתו משום דלא הוה
 צמית דינא [קדושין ס.ב].
 או: כ"ד שרדו לשום נכסי
 יתומים למכרן למון האשה
 והכנתו [רש"י ב"ב קז].

תוספות ר"ד (המשך)

לאלמנה יכולים לחזור
 בהם הואיל ושלא דתן
 ונחאנו) וגבי אלמנה דתן
 מכרה שוה ק' בר' או
 שוה ר' בק' מכרה קיים
 ונזקלה כחובתה ולא
 תני מכרה בטל משום
 דלוקח לא בעי למיהדר ב'
 אבל ה"ה דאי בעי לוקח
 למיהדר ביה מצי תרד ב'
 למ"ד בטול מקח יש להן:
 איבעיא להו שליח כמאן